

Finnugor népek meséi/Mari mesék/Hogyan őriztem a méheket

< [Finnugor népek meséi](#)

Előző oldal: [Hogyan keletkeztek a dombok és a völgyek?](#) « » Következő oldal: [Kentenit kalandjai](#)

FINNUGOR NÉPEK MESÉI

Hogyan őriztem a méheket

Mari csalímese:

Egyszer volt, hol nem volt, volt az apámnak egy méhese. Apám minden méhecskéjének nevet adott: az egyiket Annának, a másikat Majrának, a harmadikat Tajrának hívta.

Egyszer apám elküldött, hogy őrizzem a méheket. Azt pedig tudnotok kell, hogy a méhes a Vjatka folyó túlsó partján volt. Alighogy leérek a partra, látom, hogy a túlsó parton egy óriási medve elkapta az egyik méhet, a Majrát, és éppen szétszaggatja.

Mit tegyek?

Ide-oda futkostam ... Ladikot kerestem ... Sehol se találtam ...

Jól megkapaszkodtam a hajamba, aztán rajta, átvetettem magam a túlsó partra.

De akkorra a medve már szétszaggatta a méhecskét. Szegény lepedőnyi szárnyai szerteszét heverték. Összeszedtem a méh csontjait, és állványt emeltem belőlük. Építgettem-építgettem, egyszerre látom: az állvány már az égig ér. De akkor nagy puffanás hallatszott, hát nem bevertem a fejem egy felhőbe! Méghozzá olyan erősen, hogy mint a liszteszsák zuhantam lefelé.

Földet értem, loccs! Derékig merültem egy mocsárba. Kapkodtam-csapkodtam, sehogyan sem bírtam kikeveredni.

Mit tegyek?

Hamar hazafutottam egy ásóért, és nagy keservesen kiástam magam a mocsárból.

Kiástam magam, és a medve nyomába eredtem.

A medve jól befalt, moccanni is alig bírt, leheveredett egy tisztásra, és süttette magát a nappal.

- No, most a markomban vagy! - kiáltottam.

A medve erre felpattan, uccu neki! Rohan, mintha puskából lőtték volna ki, én meg a nyomába. A medve fut, én meg nagyokat ugrom, aztán a medve ugrik nagyokat, én meg futok utána. Ámde ekkor egy tölgyfa került a medve útjába, a tölgyfában odú. Az én medvéem szépen besurran a tölgyfa odvába.

Odaérek, nézem az odút, olyan kicsiny, hogy még az ujjam sem férne bele.

Mit tegyek?

Hátráltam egy kicsit, és nekifutásból beugrottam az odúba. Egyenest rá a medvére. Megragadtam a szakállát.

- Mos már nem menekülsz! - mondtam.

Haza akartam vinni, de nem értem ki a lyukon. Nem elég, hogy nem férek ki, de még a medvét se bírom kiráncigálni.

Mit tegyek?

Gondoltam, kísétálok az odúból, aztán kihúzó a medvét. A medve rám támadt. Akkor én még picinyke voltam, jártányi erőm se volt. A medve megmérgeedett és felfalt.

Így hát ott üldögéltem a medve hasában, és levegő után kapkodtam.

Mit tegyek?

Hazaszaladtam. Fogtam egy éles kést, kivittem az erdőbe, hogy felvágjam vele a medve hasát. Szépen, óvatosan felmetszettem a bőrét, és megkerestem magam a medve bendőjében. Bizony, ha nem leltem volna ott meg magam, talán túl sem életem.

Örömben gyorsan visszatértem a méhesbe. Hát uramfia, mit láttak szemeim? Ott röpdösött a Majra a többi méhecskével. Talán még ma is ott röpködnek, ha fel nem falta őket a medve.

Előző oldal: [Hogyan keletkeztek a dombok és a völgyek?](#) « » Következő oldal: [Kentenit kalandjai](#)

A lap eredeti címe: „https://hu.wikibooks.org/w/index.php?title=Finnugor_népek_meséi/Mari_mesék/Hogyan_őriztem_a_méheket&oldid=389015”

A lap utolsó módosítása: 2021. január 6., 13:30

A lap szövege Creative Commons Nevezd meg! – Így add tovább! 3.0 licenc alatt érhető el; egyes esetekben más módon is felhasználható. Részletekért lásd a felhasználási feltételeket.